
Grigorij Grabovoj Petrovics

Grigorij Grabovoj Tanítása a Tudatról

Grigorij Grabovoj szemináriuma, amelyet
2003.október 15-én tartott meg



Grigorij Petrovics Grabovoj

**Grigorij Grabovoj Tanítása a
Tudatról**

Grigorij Grabovoj szemináriuma, amelyet
2003.október 15-én tartott meg

2016

Grabovoj G.P.

Grigorij Grabovoj Tanítása a Tudatról. Serbia: Grigorii Grabovoi PR KONSALTING TECHNOLOGIES OF ETERNAL DEVELOPMENT., – 2016. – 38 p.

Minden jog fenntartva. A könyv egyetlen része sem másolható, semmilyen formában, a szerzői jogok tulajdonosának írásos engedélye nélkül.

GRIGORI GRABOVOI®

© Грабовой Г.П.,2003

© Grabovoj G.P.,2003

© G.P. Grabovoj., Magya

fordítás, 2015

ISBN

2003. október 15.

Jó napot kívánok! A mai szemináriumom témája a "Tudatról" szóló tanításom. És mindenekelőtt azt szeretném, hogy vizsgáljuk meg e Tanításhoz tartozó, egészség javítására koncentráló szintet, ugyanis amikor a Tudatról beszélünk, akkor mindenekelőtt az ember érzékelésbeli elemével foglalkozunk, például, pontosan azzal az elemmel, ahogyan valaki észleli saját magát. És emellett az alapvető elem az, hogy az ember vizsgálhatja a saját lelkét, azt a lelket, amely őt megalkotott a Tudat szerkezetének segítségével.

Vagyis az eredmény az az, hogy úgy kell szemlélni a Tudatunkat, mint egy szintet, amely távol van tőlünk, és ezalatt a lényegét tekintve valójában keressük a saját Lelkünket. És ha a Lélek-keresésről beszélünk, akkor ebben az esetben, mindig azt tartjuk szem előtt, hogy a testet létrehozó Lélek az a szint, amelyet megfigyelünk különösképpen, például, az ember fizikai testében, nemde?, amikor eredetileg is a test lényegéről beszélünk. És ugyanakkor ez az adott irányítási struktúra elsősorban azzal az egészség-megőrzési szinttel kapcsolatos, amelyet eredetileg Isten bocsátott a rendelkezésünkre. Éppen ezért ebben az előadásban azzal a szinttel szeretnék foglalkozni, ahol a Tudat az Isten teremtménye. Másfelől az ember Tudata az Istentől származik.

És ha megvizsgáljuk ezt a szintet, akkor a saját egészségünk az, amire először is a saját fejlődésünk struktúrájaként tekintünk, például, a szervezetségi szintünk időpontja előtt, amikor, tegyük fel, még nem léteztünk, de a Tudatunk ezen eleme már létezett a jövőben. Az Isten számára mindig is létezett az egészség azon szintje, amely beépült a fizikai testbe. És ha a testre, tegyük fel, egyfajta Tudati alakzatként tekintünk - mivel a testből ered a Tudat elsődleges impulzusa, igaz?, ugyanakkor megvizsgálhatjuk azt az alakzatot is, amely magába foglalja a Tudatot, akkor megérthetjük a belső szerveink működését az Isten, az Egy Isten, a Teremtő tekintetében.

És ha ily módon vizsgáljuk a Tudat szerkezetét, akkor az,

amit az Isten cselekedeteként látunk, az mindenekelőtt az, ahogyan az Isten felépíti egymástól függetlenül az egyes szerveinket. Mert a lényeket tekintve az emberi Tudat az, ami valójában meghatározza a mindennapi életet, amely magában foglalja azt a tényt is, hogy az ember a tetteiben általában független a felépítési elv primér szintjétől. Nos, az ember megszületik, valameddig fejlődik, ugyanakkor a Tudatának szintje is mintha bővülne. De ebben az esetben meg szeretném vizsgálni azt az Isten által eredetileg nyújtott Tudatot, amely révén, tulajdonképpen, mindig ugyanazzal az eredeti státusszal rendelkezünk, azaz a saját fejlődésünk státuszával. És ha rendelkezünk vele, akkor a Tudat-tágulás nem más, mint a saját Lelkünk lényegre összpontosító megismerése.

Itt térek rá ismét az összekapcsolás szerkezetére, ahol a Lélek csatlakozik a Tudathoz, sőt, azon az eredeti szinten csatlakozik, ahol az Isten van. És ha ezt a szintet olyannak látjuk meg, mintha messziről felénk közeledne, igaz, akkor megvalósul a belső szerveken keresztül történő egészség-visszatérés (gyógyulás). Íme, a technológia, amely egészen konkrét: amikor arról beszélünk, hogy a Tudatról szóló tanításomnak milyen a szerkezete, akkor ez a külső környezetből érkező gyógyulás, amely az Istentől jön. Logikusan általában minden világos. Minden Isten által teremtett, így minden kívülről jövő az mindig az Istentől jövő.

Ha megnézzük a belső gyógyulás szerkezetét, akkor, például, tudatosul bennük, hogy a belső szervek működése az egyfajta kapcsolatot képvisel egy-egy szerv között vagy az egyik szerv és az összes többi között. És akkor ez a gyógyulás az, amit a Lelkünk hoz létre. Tehát, ha az Isten Tudatáról beszélünk, amely egyesül a Tudatunkkal, akkor annak az egyidejű megértése - hogy mi magunk magunkat hozzuk létre és ide tartozik az egész külső valóság - ez az, ami Istentől jön, és így jutunk hozzá egy ép szervhez.

Ahhoz, hogy általánosan megértsük a szerv alakját, egy belső szervét, nos, röntgen segítsége nélkül, valamifajta morfológiai verzió, atlasz, stb. segítsége nélkül, azt

mindenekelőtt komplex módon kell megtenni. Azaz az adott szervvel kapcsolatos megértés első szintje mindig is egy többdimenziós rendszert képvisel. És a szerv, bármelyik belső szerv az mindig általában ugyanaz, mint, ahogyan, például, ráeszmélünk az egész külső világra, az abszolút többdimenziós nagysebességű folyamatokra. És ugyanakkor, rendszerint, nem szoktunk leragadni egy valamilyen dolognál, egy valamilyen csillagnál, ugye?.. mielőtt rögzítjük a megértést. Ez azt jelenti, hogy egy bizonyos szinten egy nagyon gyors információcsere létezik. A belső szervek tudatosulásával kapcsolatos ugyanolyan szintnek kell lennie elsődlegesnek a szerv elsődleges szervezési szintje szempontjából. Tehát, ha a saját belső szervünket egy maximális sebességű információelemként látjuk, akkor azt egészségessé tesszük.

És ugyanakkor én most is azt mondom, hogy egy szimpla irányítást kell végrehajtani, amely azzal áll kapcsolatban, ami az egészségessé válásunk, tehát az, amit tőlünk induló és hozzánk érkező jövő irányításként érzékelünk, amelynek igen nagy sebessége van. Tehát, minél nagyobb a sebesség, annál nagyobbat lehet elérni a belső szerveinkre vonatkozó irányítás szintjén. Miért is kezdtem itt ebben az esetben a gyógyulást a belső szervek fogalmától kiindulva? Mivel, hogy ha arról beszélünk, hogy, tegyük fel, ne legyen globális katasztrófa, akkor elegendő az is, hogy kijelentsük: létezik egy normális állapotban levő belső sejt, úgy van?, akkor ez egy sejt esetében a fogalomként érvényben levő norma, ez nem más, mint ami általánosan az egész szervezetre is igaz.

Ezért, ha lemegyünk az irányításon alapuló fejlődés fundamentális szintjére, akkor elegendő, hogy megalapítsuk az egyetlen sejt normájának a meglétét, és ily módon, elvileg, megalapítsuk az egész világ normáját. Tehát amikor a valódi, az egész világgal egyeztetett gyógyulásról beszélünk, és ugyanakkor arról, hogy a gyógyulás többek között kiterjed a világ fejlődési harmóniájára, és arról is, hogy tekintetbe vesszük, az előtörténetet vagy a világ-fejlődés jövőbeli rendszerét, akkor mondhatjuk azt, hogy minden sejtnek

ugyanolyan sebessége van, mint a külső és a belső világ valamennyi információja az adott sejthez viszonyítva, mint például, az atomi vagy a molekuláris rendszer, igaz? .. és így tovább.

Tehát, ismét nagy általánosságban az Egy Istenhez térünk vissza. Azaz, látjuk, hol kezdődik az Isten szintje. És amikor tovább haladunk, akkor eleinte mindenképpen szembesülünk az adott sejt Isten által történt létrehozásának a szintjével. Amikor például megint logikai szintre szeretnénk visszatérni a logikai hátterű Tudatra, akkor megint az szupergyors folyamatoknál kötünk ki, amelyek viszont az ember Lelkében nyilvánulnak meg. Az ember Lelkében végbemenő, nagy sebességű Tudat-folyamatok maguk a statikus fény. És itt figyeljünk arra, hogy ahhoz, hogy regenerálhassunk egy bizonyos belső szervet, ahhoz el kell érni a belső szerv és az egész világ sebességének a szinkronizációját, nemde?.. Az első elem - tulajdonképpen elég egyszerű, az csak annyi, hogy ráhangolódjunk arra a sebességre, ahol a külső, sőt a belső is világ harmonikus, igaz?..

És a második elem az, hogy egyszerűen meg kell találni azt a pontot, amely egy helyen világít, ennyi. És ha látjuk ezt a pontot úgy, mint a Lélek fényét, akkor helyesen látjuk azt ott, ahol van, - éppen ott található a Tudat alapvető státusza, ezért itt legyünk figyelmesebbek - a Tudat az, amely lehetővé teszi, hogy azt lássuk, ami van.

Nos, tegyük fel, hogy az a feladatom, hogy diagnosztizáljak egy repülőgépet vagy valamilyen atomreaktort - ez úgy is történik, azaz ott valójában valamilyen hiba van. És a Tudat állapota egyszerűen csak kitért egy bizonyos szintig, mondjuk, egy bizonyos objektumig, nemde? .. Ha ez most egy ember, például, akkor azonnal megvalósul az egész ember gyógyítása. Tehát, a Tudat úgy van kialakítva, hogy van benne egy irányítási szint, kezdetektől fogva, és annak a helye egyfajta tartozék az adott környezetben levő elemen belül. A Tudat optikája abban különbözik, hogy az ember érzékelésében világos arany színe

van, általában. Azaz, az ember a Tudat elemét egy olyan rendszernek fogja fel, amely a testhez közel áll.

Én most arról a Tudatról beszélek, azaz annak arról a szintjéről, ahol létezik az Istentől jövő szervezés elsődleges szintje, vagyis a táguló Tudat szintje. És ezért, amikor arról beszélünk, tegyük fel, hogy hogyan differenciálható általunk a Tudat, akkor az optikai fázisban meg kell osztani ezt a világos aranyszínű, a testünkhöz közel álló szintet. Ugyanakkor, mellesleg, ez az auráéval vagy valamilyen biomezővel nem megegyező fogalom, ez a Tudatnak az a szintje, amely teljesen autonóm és kizárólag aranyszínű.

És ha, tegyük fel, kiemeljük a testhez közel álló Tudat frakcióját, akkor igyekszünk megtalálni az Isteni jelenlétre vagy tevékenységre utaló elemeket az emberi Tudat, mint a külső környezet, és a test, az ember fizikai teste között. Ehhez elég bekerülni a Tudat és a test közé, és akkor láthatjuk azt, hogy Isten mintha kívülről alkotna, ugye? A Tudatot és a testet egyszerre. Ilyenkor látható a saját Lelkünk állapota, azaz a pillanatnyi vágya: mit akar a Lélek az adott pillanatban.

És ha, például, ezt a műveletet irányítási cselekedetnek tekintjük, akkor ennek mindenekelőtt az az eredménye, hogy a cselekedetünk alatt a Tudatunkban azonnal olyan irányítási eszközökhöz jutunk hozzá, amelyek, először is, mindenkinek a megmentésére irányulnak, másodsorban, megszerezzük a következő fejlődéssel kapcsolatos tapasztalatot. És a következő cselekedetünk tartalmazza majd az összes előző történést (levezetést), mondjuk úgy, ahogy a matematikában szokás, igaz? .. tartalmaz minden előző tételt, bizonyítást és így tovább, mint minden tudományban.

És amikor megfogalmazzuk a feladatot: pontosan ilyen szintű saját Tudatra vagy a külső környezet Tudatára irányuló megismerésre van szükségünk, akkor ez a fényrendszereket elválasztó szint, azaz ez az aranyszínű fény, amit a Tudatunkban és a testünkkel érzékelnek egyidejűleg a cselekvő Isten jelenléte mellett, pontosan, milyen optikai módon hat ő? mit tesz Isten, amikor a Tudatunkat alakítja? Tehát, mi arra vágyunk, hogy helyesen cselekedjünk és ebből kifolyólag

jobban lássunk, ahogyan Isten mondja, ugye? Vagyis a Tudatban teljes pontossággal lehet cselekedni, ha kitűztük a célt. Mivel a Tudat egy teljes reakciós rendszert képez, sőt, az érzékelési és tulajdonképpen a Lélek strukturálásának a szabályozását, és azt a szintet is, amelyben a Lélek az érzékelés szempontjából fejlődik.

És most elérkeztünk a Szellem fogalmához, amely egyfajta hordozó platformot képez az Isten jelenléte számára. És ha eljutunk ideig, akkor látjuk, hogy ez az elválasztás hasonlít, mondjuk, egy vízhatlan ruhára, igaz? .. és az ember rájön, hogy a vízhatlan ruha szorosan rátapad a testre, tehát a Tudat struktúrája az egy szorosan tapadó környezet, mindenekelőtt a fizikai testhez. Itt az észlelés első szintje, mint például egy újszülöttnél, ez a testhez tapadó környezet. És ha megnézzük ezt a folyamatot a kezdeténél fogva, a születéstől, a valódi ember születésétől, a biológiai születés szintjéről, ahol a biológiai szint alatt azt kell érteni, hogy ennek az embernek a szülei ebben a külső környezetben voltak, tehát őket is eredetileg az Isten teremtette.

Akkor azt látjuk, hogy, például, a magzat úgy észleli a külső környezetet, mint egy intelligens struktúrát, amely irányítja őt, például,.. valamilyen jövőbe. És ebből a szempontból a jövő egy gyermek számára egy teljesen szabályozható rendszer. Ellenkező esetben, itt a gyermek fejlődési normája mintha lelassult vagy a megjelenítése szempontjából megváltozott lenne, ugye?.. Tehát, az újszülöttnak, és általában véve, a magzati fejlődés alatt az egész jövő minden bizonnyal teljesen pontosan egyértelműen érthető. Sőt, mi több, minél korábbi a terhesség, annál jobban látható a pontos jövő a magzat alapján.

Ezért az analógia elvét követve mondhatjuk azt, hogy ha, például, kitűzzük a jövő pontos jellemzőivel kapcsolatos felismerést, mint feladatot, akkor ezáltal alakítjuk a külső környezetet annak a környezetnek a vonatkozásában, ahol az újszülött gyakorlatilag már eredetileg és ténylegesen létezik, nemde?, ha a szülés során nem volt valamilyen kóros eltérés. És ennek az eredménye az, hogy ez az együttes alakító szint

általánosan segít, egy rendkívül intenzív módszer a saját egészségi struktúránk kialakítására, egy olyan esetben, ha az egészség fogalmát a Tudat fogalmával, a struktúra normájával a külső és a belső világ tekintetében egyesítjük.

És most elérkeztünk a belső világ struktúrájához. Ha, például, azt a célt tűzzük ki, hogy egy általános irányítást hajtsunk végre, vagy egy fajta optikai hátteret hozzunk létre, vagy valaminek a megértésén munkálkodunk, akkor a belső világ megértése mindig a Tudatnak szól, ez egy fajta keresés, egy olyan konkrét helynek a keresése, ahol meg kell valósítani az adott belső világot. És ha, például, ezt csináljuk, tehát, azon vagyunk, hogy megtaláljuk a belső világ struktúráját, ez azt jelenti, hogy egy olyan struktúra után kutatunk, ahol megvan a Léleknek a Tudatban megjelenő dinamikája, ahol a Lélek fejlődhet, igaz?

Hogyan találunk meg egy olyan struktúrát, amiben a Lélek az adott pillanatban fejlődik, amikor a Lélek eredetileg az Isten által adott és az Istentől független állapotban létezik? Hogyan, például, nézzünk az ember szemével, a saját szemünkkel annak érdekében, hogy igencsak megtalálhassuk a Lélek fejlődési struktúráját? Ez egyfajta keresés, egy belső keresés, amely az ember belső világára vonatkozó fogalommal egyenlő. És ez a többszörösen bonyolult fogalom a "Tanítás a Tudatról" előadáson belül igényli azt is, hogy eléggé konkrétan megértsük a folyamatok úgynevezett kijelöltségét. Tehát, az embernek teljesen pontosan a Tudat szintjén meg kell érteni, hogy a jövőnek konkrét külső jellemzői vannak, a jövő teljesen egyértelmű pozitív jellemzőkkel rendelkezik, tehát a jövővel kapcsolatos pozitív erők vektora nyilvánvalóan látható, és ezek az erők statikusak. Tehát, az ember fejlődik és tudja azt, hogy rendelkezik egy kedvező, egy statikus vektorral, amelynek köszönhetően a fejlődés általánosan is pozitív.

És ha megtaláljuk ezt a vektort, akkor megértjük azt is, mit jelent a "gyerekkori fejlődés" És most a hangsúly a gyermekkori van, igaz?.. Itt másképp folyik az idő, a napot az ember gyerekként hosszabbnak érzi, a színeket is

másképpen érzékeli. És ha igyekszünk visszaidézni a gyerekkorunk élményeit, akkor a világ szélesebbnek hat, tehát nagyobb a volumene. Ez azt jelenti, hogy a gyermek növekedését alakító környezet tágabb a "gyermek" nevű Tudatstruktúra számára. És ilyenkor meg szeretnénk érteni, hogy ez miért is van így? Ha megnézzük a magzati fejlődést, ahol szűk a Tudatot alakító tér, én most már a tudatalakítási struktúrákról beszélek, ez a tér ez egy irányítható közeg. Ezért, ahogyan az ember megszületik, abban a pillanatban a Szelleme segítségével ki akarja tágítani a külső világ struktúráját. Tehát, tulajdonképpen egyfajta irányítást hajt végre, azaz a növekedésével párhuzamosan tágítja a külső világot.

És amikor, tegyük fel, feltesszük azt a kérdést, hogyan hat a fejlődő Tudat, vagy a fejlődő test a külső világra? - akkor nincs egyéb teendőnk, mint az, hogy szétválaszthatatlanul egyesítsük a külső világot a saját Tudatunkkal. Tulajdonképpen, mennyire lényeges az, hogy hogyan érzékeljük saját magunkat, vagy a külső világot? Értjük el azt, hogy ez az érzékelés egynemű rendszerré forrjon össze, ennek köszönhetően a bármilyen környezetre kifejtett hatás teljesen egyszerűvé válik. Tehát, a Tudat egyetlen akciójával befolyásolhatunk bármilyen strukturális környezetet. Ugyanakkor ez a befolyás abszolút pozitív lesz, mert ezáltal semmit sem sértünk meg. És ha hozzájárulunk a világ egészségéhez, akkor közelebb kerülünk az Istenhez, az egy Istenhez, akinek egy fizikai teste van.

És ebből az következik, hogy ha megtanuljuk a befolyásolás ezen mechanizmusát, akkor a fizikai világunk tágabb lesz, de egyidejűleg koncentráltabb, tehát mintha a belső világba került volna be. És az emberi Tudat számára ez azt jelenti, hogy minél több eseménnyel rendelkezünk, annál jobban tömörül a fizikai világ. És amikor azon gondolkozunk, hogy hogyan lehet megvalósítani azt, hogy az ember ne haljon meg a saját tudati fejlődés szempontjából, akkor azt kell tennünk, hogy az összesűrűsödő világ szinkronba kerüljön a gyermekkor szintjével, vagyis a táguló világgal. Ugyanakkor

nem magával a gyerekekkel, hanem a világ azon struktúrájával, amely a sejtünkből, a szervezetünkből és elsősorban a belső világunkból nő. Ebben az esetben is pontosan a belső világról beszélek.

És ha , például, elemezzük a belső világ helyét magunkhoz képest, akkor látjuk, hogy a belső világ, a mi belső világunk az egy Isten alkotása azon a területen, ahol az Isten cselekszik. Ezért következik az, hogy a belső világ pontja utáni keresés a Tudat dinamikájával egyenlő. Ezért, ha feltesszük azt a kérdést, hogy hogyan ismerhetjük meg a saját belső világunkat, akkor a megismerés pillanatától a Tudat még dinamikusabbá válik, és a belső világ egyszerűen kitágul. Még ha valamilyen fogalmi szinten sikerül is nekünk a belső világunkat rögzíteni, akkor láthatjuk, hogy az azonnal és egyidejűleg tágulni és zsugorodni kezd ezen a ponton, sőt, ugyanazon a ponton. Tehát, azonnal láthatóvá válik a tágulás és a zsugorodás hatása. És akkor ez a kettő hatás, amelyek tulajdonképpen ezüstösen csillognak, aranyszínűvé válnak, ha ezeket távolabbról figyeljük meg.

És akkor elkezdhetjük annak az elemzését, hogy hogyan is nézzük, hogyan is érzékeljük az adott optikai közeget? Szóval, a Tudatról szóló tanításom tételei között szerepel, hogy az információ átvitel, például, az örök fejlődéssel kapcsolatosan, vagy a végtelen fejlődésről, egyszerűen már azáltal megvalósul, hogy a tudatátirányítás képességével rendelkező ember ezt a végtelen fejlődés területét fénnel megtölti. Ugyanakkor ez a ragyogás egy átmeneti szint útján valósul meg, tehát az ezüstös szín arannyá válik - ennyi, ugyanis ez az átmeneti szint elsősorban maga az emberi test.

Mivel én mindenekelőtt az irányítási struktúrában belül a Tudat útján történő gyógyulással foglalkozom, ezért az emberi test adott körülmények között egy olyan struktúrának tekintendő, ami érthető az ember számára. Mi lehet érthetőbb az ember számára, mint a saját teste, igaz? Tehát, elviekben az ember megérti a testét. Egy bizonyos szintig teljesen egyértelműen irányítja a saját fizikai testét. És ha ilyenkor tőlünk áramló irányítást végzünk, akkor ezáltal a egy olyan

velünk kapcsolatos irányításban van részünk, amely nem más, mint az, amit látunk és érzékelünk a Tudat által.

Tehát a Tudat, az az irányító elem, ahol döntéseket hozunk, ahol átvállaljuk a magunkkal vagy más információs objektummal kapcsolatos döntések irányító funkcióját, mivel az irányítás fogalma az mégiscsak más információs objektumért, azaz valahol zöldellő fűért, valahol felszálló repülőért, vagy valahol megakadályozandó atomerőmű-robbanásért érzett felelősség. Ugyanannak a cselekedetnek a hatékonyságát meg lehet sokszorozni a Tudat többszörös hatása révén. például, ha foglalkozunk egy olyan fogalomképpel, hogy meg kell akadályozni az atomerőmű felrobbanását, és kijelöljük ennek az akciónak a tagadási szintjét, tehát egy olyan szintet, amelyet többszörösére növeltük a Tudatunk révén. Tehát, egyszerűen meg lehet jegyezni, hogy annak nem szabad felrobbanni és ugyanakkor többszörösére növeljük a Tudatunk funkcióját - és az atomerőmű nem robban fel.

És ha erre az erősítésre úgy tekintünk, mint egy fényoptikai folyamatra, akkor látjuk azt is, hogy ez bármilyen struktúrára továbbadható, igaz? mondjuk, a háború hiányára, az irányítási szint egyenlőtlenség hiányára, de lehet, hogy valahol a háború még elvi síkon sem lehetséges, mivel a Tudat szintje mégiscsak nagyobb, mint a döntés logikai szintje. És éppen itt, ezen a helyen azon rendszerre térünk át, ahol Istenre oly módon tekintünk, amely a konfliktusok megoldásához a Tudat-funkció növelése szempontjából szükséges.

Mert eredetileg Isten még csak kezdetleges módon sem biztosít olyan jeleket, amelyek a romboláshoz vezetnek. Ebből az következik, hogy a rombolás eleme, vagy az események katasztrofális szintű eleme ez egy olyan elem, amelyben a külső folyamatok a Tudat által nem kontroláltak. Vagyis a feladat az, hogy, mondjuk, megakadályozzuk a lavinát vagy a háború kitörését, az emberek pusztulását, és különösen fontos, hogy az összes ember kerülje el a megsemmisülést, és azon belül egy ember se semmisüljön

meg. Ez egy teljesen a Tudatra szabott feladat, mert idealista értelemben ez - adott esetben - nagyon gyakorlatias is, mert a Tudat az, amely alakítja az ember saját testét. Tehát a rombolás-mentesség elve funkcionális elemeként benne van az alapban egy merev irányítási struktúráként.

Es amikor ennek a folyamatnak a szémszögéből vizsgáljuk azt, hogy hogyan kell megakadályozni egy-egy katasztrófát? Akkor arra jövünk rá, hogy fel kell fejleszteni a Tudatunkat a külső folyamatok szintjéig, nemde? Azaz, még több irányítási funkciót kell bevonni, amely a fejlődésünk szintjéről elindul az adott területre.

Es mi a teendő, hogy felfejlődjünk eddig a területig? Egy teljesen konkrét példát hoznék fel. például. van valahol egy szakadék, és azt kell elérni, hogy a földrengés ne okozzon további omlást ebben a szakadékban. Ez egy konkrét példa, de nem nevezem meg a helyet. Hogy a Tudatunk annyira fejlett legyen, hogy el tudja érni ezt a területet és elérni azt, hogy ne legyen omlás, akkor nekünk mindenekelőtt abból kell indulni, hogy ha ott egyáltalán nincs omlás, és akkor minden rendben van. Mivelhogy létezik egyfajta egyensúly-rendszer, igaz? az az ember, aki a szakadék szélén sétál, sőt, aki már korábban járt ebben a szakadékban, legalább is, nem zuhan le. Ez már egyfajta plusz, tehát az alapjánál fogva a Tudat rendelkezik, úgymond, elsődleges, eredeti esemény-diagnosztikájával kapcsolatos funkciókkal.

Tehát megvan annak a megértése is, hogy mi a helyes, ez a Tudat elsődleges funkciója. És ha a tisztánlátásról vagy tisztántudásról vagy a közvetlen tudás egyes folyamatairól beszélünk, akkor ez általánosítva, egy teljesen nyilvánvaló és az emberi testhez legközelebb álló eleme a Tudatnak. És miért is van közel? - mert érintkezik a Lélekkel. Pontosan a Lélekkel történő összekapcsolás szintje ez optikailag nézve egy közbülső réteg a szellemi szinten belül. Tegyük fel, hogy egyrészt a Lélek struktúráját vizsgáljuk, másrészt a Tudatét és a Szellemét, amelynek közvetlen kapcsolata van Istennel. Ugyanakkor, ha egy közvetlen kapcsolatról beszélünk, akkor azt mondjuk, hogy Isten jelen van és a tettei helyesek. Tehát,

a tette helyes, igaz? Isten által végrehajtott feladatok, következésképpen mondhatjuk azt is, hogy a helyes tetten belül jelen van Isten.

Ha ezt a szerkezetet magunkon kívül vizsgáljuk, vagy kívülről nézzük ennek az optikai megjelenését, akkor nagyon pontosan meg tudjuk határozni a Tudatunk jelenlétével kapcsolatos poliszt/képződményt. Ilyen módon meghatározható a Tudat, sőt, a saját Tudatunk fizikai jelenlétére vonatkozó elsődleges paraméterek. És ha rájövünk, hogy a Tudatunk, például, egy konkrét fizikai helyen, a saját fizikai testünk mellett található, akkor annak a tanulmányozása és hát az irányítása is egyszerűbbé válik.

És amikor a Tudat-határokról beszélünk a fizikai test mellett, akkor a szellemi tudás, a szellemi látás szintjén levő határok láthatóvá válnak - a Lélek szintjén egy végtelen közeg lesz látható. Ennek az az eredménye, hogy két-paraméter alapú látást kapunk, sőt, több paraméteralapút is, mert láthatunk Isten szemével, ahogyan Isten látja a Tudatunkat, ezt viszont már az értelmünkkel tesszük, ez az Isten adta Tudat-fejlődés funkciói.

Mert hogy a világ más struktúrái is rendelkeznek tulajdonképpen a Tudathoz hasonló rendszerekkel, mint például, az orientáció, vagy az öndiagnosztika, vagy az önellátás szempontjából. A különbség az, hogy vannak teljesen egytípusú rendszerek, tegyük fel, egy kő, amely valahol a külső világban van, vagy egy fa, vagy egy másik tárgy - ami rendelkezik egy tartózkodási funkcióval egy adott helyen, függetlenül attól, hogy ez a kő valahol fekszik, vagy az a fa is valahol található. Most az abszolút koordináta-rendszeréről van szó. Az ember esetében ez az abszolút koordináta-rendszer a tetteiben, a fejlődésében található, vagyis az adott helyen az ember statikus, mivel ő állandóan fejlődik.

Ez az az elvi különbség, amelynek köszönhetően az ember az Istenre hasonlít. Tehát a ember fejlődése a saját személyes cselekedete által indul el. És ha ezt a hasonlósági szintet elkezdjük összetömöríteni, vagyis egyre közelebb

kerülünk Istenhez, a feladataihoz, a céljaihoz, akkor világossá válik az is, hogy ahhoz, hogy örökkévalóvá váljunk a Tudatfejlődés szintjén elegendő az, hogy a külső világ-tömörítés funkcióját átvigyük egyfajta homokóra szintjére egy fúvókán keresztül - tehát csupán néhány cselekedeten keresztül át kell konvertálni a struktúrát a visszájára. Mi a különbség egy gyerek és egy öregember között? egy gyerek esetében az a vélemény uralkodik, hogy több elkövetkezendő cselekedet áll a rendelkezésére. És ha az eljövendő cselekedetek elemét kritériálisan előre helyezük, az azt jelenti, hogy folyamatosan feladatokat tűzünk ki, akkor ennek megfelelően fejlődünk, például. fiatalodunk, gyógyulunk, stb.

Analógiaként ki lehet jelenteni, egyszerűen gyakorlati szempontból, hogy sok ember viszonylag hosszú távú célokat tűz ki, aktívan dolgozik, és valahol hetven környékén kezdik megérezni a fiatalítás elemét egészen egyértelműen egy tizenhat éves szintjéig. Sokszor ez az összehasonlítási elem valamihez kapcsolódik, például, a személyi igazolvány megszerzéséhez. Ez akár a második személyi igazolvány elemékként is elmehet, igaz? De ha ezt az esemény-rendszert megnagyobbítjuk, akkor nagyon erős fiatalítási elemet kapunk. De a fiatalítás az nem egy olyan fundamentális struktúra, amely lehetővé teszi azt, hogy átérezzük a rendszer irányíthatóságát. Az egy másik kérdés, ha egy adott embernek tetszik-e, hogy idős emberként végtelenül él, ebben senki sem korlátozhatja őt. Tehát a fiatalítási funkció ez egy irányítási rendszer.

Mit kell tenni annak érdekében, hogy az örökkévaló élet fogalma a saját Tudatunk fejlődésén belül reálissá váljon bármilyen emberi korrallal kapcsolatos szint szemszögéből? Ehhez csak annyi kell, hogy az esemény-vonal, amely az embertől indul, - többnyire az ember szíve által kezdeményezett - egy egyenes sugár formájában közvetlenül Istenhez, Isten fizikai testéhez jusson el. Tehát, ha megtaláljuk ezt a struktúrát, akkor a genetikai rendszerünk fejlődésnek indul úgy, mint a DNS, amely, tegyük fel vákuumban, teljesen rajtunk kívül fejlődik. És ilyenkor az atomjaink, a molekuláink

maguktól hangolódnak rá az örökkévaló szintre.

Vagyis a Tudat által felépíthető mind az, amiről most beszéltem, viszont kizárólag az irányítás optikai rendszerének az alapján. A Tudat fejleszthető az örök fejlődés irányába. A gyakorlat nagyon egyszerű: adva van egy sugár, amely az Egy Isten fizikai teste irányába halad, elegendő megtalálni ezt a sugarat az értelem, a cél, a feladat, a konkrét fizikai test szintjén. És ha egy közvetlen összekapcsolódást kapunk, akkor megszerezük az irányítást, amely Istentől és a cselekedetünkől egyaránt halad. Tehát az örökkévalóság struktúrája beletartozik egy ilyen nyugodt strukturális folyamatba. Az optikai irányítás szintjei, amelyeknek ezüstös, tulajdonképpen világos színe van, ezek annyira közel vannak hozzánk, hogy láthatjuk azt is, hogy a testünk irányítása bármilyen, hozzánk közel levő pontból megvalósítható.

Ha tovább megyünk, akkor mondhatjuk azt is, hogy a Lélekből jövő irányításkor a Lélekkel a Tudat szintjét látjuk. Előtte ugye elhangzott, hogy láthatunk a Szellem szintjén keresztül. Amikor a Lélek és a Szellem szintje révén a saját Tudatunknak ugyanazt a minket körülvevő határát látjuk, akkor itt elsősorban a saját fizikai testünket érzékeljük oly módon, ahogyan a gyermek is a fogantatás pillanatában. Vagyis a fogantatás folyamata alatt az emberi észlelés ilyen szinten van. Amikor Tudatában vagyunk ennek az elemnek, akkor az összes a jövővel, az összes sejttel kapcsolatos folyamat alakítása a saját struktúránk, amely csak a Tudaton alapul. Mert a fogantatás pillanatában az ember már egy fejlett Tudattal rendelkezik, amely kontrollálja a jövőbeni fejlődés rendszerét.

Ebből az következik, hogy az ember rendelkezik egy olyan szinttel, ahol a Tudat már fejlett, ez logikus is, ugyanakkor a szellemi diagnosztika is ugyanezt az eredményt hozza.

Tehát, ki lehet jelenteni azt, hogy a külső közeg, a külső realitás, a végtelen világok, stb., ezek mind lényegüket tekintve az emberi Tudatba vannak belefektetve, ahol a Tudat viszont megnyilvánul az összes utána következő esemény

formájában. És ezért, mondható, hogy minél fiatalabb emberről van szó, például, a fogantatás pillanatában, annál érthetőbb a jövője, vagyis ez az ember a jövőjét pozitívabbnak és stabilabbnak látja, mert tulajdonképpen az összes jövőbeli eseményt eredetileg Isten egyszerre biztosította. Ez a logika szempontjából érthető.

És ha most elkezdünk a saját Tudatunk struktúrájával irányítani, és azon leszünk, hogy az eseményeink kedvezőbbé váljanak, akkor meg kell találni azt a pontot, ahol a jövő teljesen érthető és teljesen pozitív. Isten eredetileg pozitív jövőt biztosít nekünk. És abban a pillanatban, ha elértük ezt a pontot, a következő irányítást hajtsuk végre: az ezüstös szín arany színűvé válik csak ebben a pontban. Az ezüsből azonnali váltás az aranyra. Ez a gyakorlat nagyon egyszerű, de a benne levő erő nagyon komoly. Figyeljünk a sejtrendszerre is. Érezhetünk meleget a testünkben, ez rendben van. Csinálják ezt a gyakorlatot, én közben meg Önökkel dolgozom.

És amikor ezt a gyakorlatot csináljuk, akkor egy alkotó szintre térünk át. És ez a gyakorlat legyen érdekes a számunkra. Arról van szó, hogy az irányítás érdeklődést ébresszen fel bennünk. És ha márt látjuk az irányítás következő struktúráját, akkor, és ez a legérdekesebb benne, ez azt eredményezi, hogy a valóság irányíthatóvá válik. Mert az irányítás feladata az mind általában, mind többek között a belső világ megszervezése. Tehát érdeklődéssel kell dolgozni, alakítsunk ki egyfajta mechanikai érdeklődést az irányítás iránt, egy fajta optoszisztematikus irányítási szintet, vagy valamilyen fogalmakon alapuló irányítási szintet.

Jó lenne, ha az irányítás egy rendszert képviselne, amely érdeklődésből fakad, és magunkhoz képest általános jelleggel is rendelkezne. Tehát, ha az érdeklődést külső rendszerként látjuk, akkor a külső világ struktúrájával rendelkezünk, vagyis a külső folyamat érdekes a számunkra. És ha mi magunk alakítjuk azt, akkor a folyamatot a felügyeletünk alá vontuk. Mít is jelent az irányítási rendszeren belül az "érdeklődés" fogalma? Ez azt jelenti, hogy érdekünk fűződik az

irányításhoz, rá vagyunk állva, azaz a történetek érdekesekek a számunkra, azaz közvetlenül vehetünk részt benne és láthatjuk azt, hogy adott esetben a Lelkünk a Tudat fejlődésének logikai fázisát észleli.

Tehát a látó Lélek, mint a Tudat logikája, valamilyen folyamatot fejleszt tovább, azaz gyakorlatilag az irányítási rendszerben valósul meg. Ez iszonyatosan fontos, ez egy elvi dolog a "Tudatról" szóló tanításomon belül, ahol a saját gondolataink, a saját cselekedeteink azonosak azzal, amit a Lélek szeretne. Az azonosság eleme, az azonosság egyik kritériuma az adott cselekedet iránt tanúsított érdeklődés megjelenése az adott szinten.

Ebből az következik, hogy hétköznapi értelemben ez a Tudat számára nem egy egyszerűen felfogható nagyság. Tehát ezek az elemek vagy valamikor eredetileg a Teremtő, azaz az Egy Isten által lettek lerakva, vagy mi magunk szereztük meg ezeket a feladatokat, amelyeket most meg kell valósítani. De ezeknek a feladatoknak a megszerzése is a világ szervezésével kapcsolatos elsődleges szint szempontjából zajlott. És most egy rendkívüli fontos fogalomhoz érkeztünk, arról van szó, hogy a Tudat számára az összes külső történések egyszerre olyan történések, amelyek Istentől áradnak, tehát eredetileg általa lettek lerakva, és amelyekben mi is részt vehetünk. Ezért a Tudat által történő irányítás az egy olyan irányítás, amely lényegében Isten által meghatározott és eredetileg integrált. Vagyis éppen Isten bocsátja rendelkezésünkre a fejlődés ezen szintjét. Ezt meg lehet érteni a Tudaton keresztül.

Ugyanakkor, itt teljesen nyilvánvalóan szét kell választani azt a struktúrát, amely a Szellem, a Lélek irányítási szintje és a Tudat szintje között van. A Tudat egy másik közeg az optikai jellegzetesség, az irányítási sebesség jellemzői, az irányítási cselekedet milyensége stb. paramétereinek tekintetében. Ezért a "Tudatról" szóló tanításom struktúrája esetében az lenne a kívánatos, hogy a Lélekről, Szellemről szóló tanítások fogalmi rendszerével ne legyen kereszteződés. mikor a Lélekről és a struktúráról beszélek, például, a Tudatéról, akkor arra gondolok, hogy ily

módon érzékel a Lélek. És ha képesek vagyunk érzékelni a Lélek, a Szellem és a Tudat struktúrája révén, akkor képesek vagyunk többverziós optika létrehozására.

Itt, mint tudjuk és mint már beszéltem is róla, a Fény az a következő fényt teremtő fény. És ebből az következik, hogy létrehozhatunk anyagot és gyakorlatilag mindent, ami anyag. Mert amikor a fényt teremtő fényről beszélünk, akkor egy egyszerű példával szeretnék szolgálni Vegyünk két fényforrás elemet. Tegyük fel az egyik a szellemi ragyogás a Lélekhez hasonlítva, igaz?- ezüstös-fehér fény, amely a szív mellett található egy statikus rendszerben, amelynek lehetséges bizonyos áramlási funkciója, a másik pedig a Tudat aranyszínű fénye, akkor hogyan szervezzük meg a saját testünket? Kezdjünk, például, egy sejttel, amely a szívben vagy az ujjon, vagy akárhol van. Láthatjuk azt is, hogy a két szín kapcsolódása gyakorlatilag megszervezi a teljes anyagi sejtet.

És ez a szervezési folyamat az ember teljesen egészséges testén keresztül zajlik. Ez itt kissé szokatlan kellék a cselekedet értelmezését tekintve. Ugyanis a Tudaton keresztüli irányítás ez egy olyan irányítás, amely nem elemenként történik, mint például, ok-okozatként vagy konzekvensen, hanem éppen az ember épséges egészséges testén keresztül. Tehát, a a cselekedet megszervezése az a saját ép testünk vagy egy másik emberét kell, hogy jelentse, ha más embert gyógyítunk. Elviekben ez a rendszer annyira sokvariációs a kommunikáció, vagy másik embernek a sejtjével kapcsolatos szervezés szempontjából, hogy általánosan kijelenthető, hogy az irányítás rendszereként akár a saját testünk is felléphet. Vagyis a belőlünk áradó fény eredményezi azt az irányítást, amelynek a célja a gyógyulás.

És ha végrehatjuk ezt az univerzális irányítási státuszt, akkor közelebb kerülünk az egy Isten fizikai testéhez. És ha megvan ez a megközelítés, akkor mindenekelőtt megvan a saját státuszunk, tehát, minél inkább közelítünk az Egy Isten fizikai testéhez, annál jobban Tudatában vagyunk róla, pontosabban, helyesebben érzékeljük a szellemi szintet, vagyis egyre több eszközt kapunk a saját testünk megszervezésére.

És ha olyan irányítást hajtunk végre, amely tőlünk indul a végtelen fejlődés felé, akkor arra jövünk rá, hogy a Tudat ezen eleme, amit az előbb mutattam be és amit cselekvő elemként tanulmányoztunk, az maga a szükséges atribútum. Mert a testünket mi mindig a Tudat struktúráján belül látjuk és érzékeljük.

Ebből az következik, hogy a test érzékelése, sőt, maga az a tény, hogy a test létezik, ez mind a Tudat-funkció eleme. És ezért az eredetileg az Isten által rendelkezésünkre bocsátott, elpusztíthatatlan Tudat következmény formájában egy elpusztíthatatlan fizikai testtel rendelkezik akkor, ha a test megfelelően magára ismer a Tudat struktúrájában. Tehát létezik az a következő szint, ami a testen, a fizikai testen, az isteni tudatú ember számára megadatott struktúráján keresztül történő felismerés.

És ha az ember felismeri ezt, korábban már említettem ezt a példát, de itt is nagyon távoli szintű analógia értelmében, azt a példát, amely evvel a testhez tapadó vízállóruhával kapcsolatos. Ugye nem egy egyszerű ruháról beszéltem, hanem vízállóról, tehát arra gondoltam, hogy van egy úszó ember, aki felvette azt, azaz ennek az ember számára szokatlan közegben mozog. Itt úgymond apriori fogalmat használok, amely megelőzi az adott irányítással a többi ember által szerzett tapasztalatokat, többek között a valóságos végrehajtás szintje előtt. Vajon szükség van-e egy vízálló ruhára a felismerés érdekében? A Tudat bármelyik valóság külső kellékek nélküli megismerését teszi lehetővé.

És amikor a vízállóruhát példaként említettem, ami több ember számára akár szokatlan fogalom is lehet, akkor arra gondoltam, hogy az az ember, aki magára húzott egy ilyen ruhát, tudja, hogy az mennyire nyúlik, aki viszont nem, az csak feltételezheti, tehát itt más értelmezésről/fogalomról van szó. De a Tudat hatásának a sokoldalúsága arra irányul, hogy ha a megismerésben egy kicsit absztrahált elem fordul elő, akkor is képesek vagyunk egy másik rendszer megismerésére.

Például, hogyan cselekszik az Isten a Tudat és az ember fizikai teste között? Tehát, az Isten az ember gyakorlatilag

egészséges testével hat. Kizárólag a testre szabott és a test normájával hat. Vagyis úgy jár el, hogy az adott embernél minden rendben van, az ember egészséges. Ez az isteni cselekedet. És ennek érdekében egyszerűen meg kell nézni, hogy hogyan zajlik ez a cselekedet a Tudatunkon belül, tehát egyáltalán tudatosul-e bennünk ez a hatás? Megint leginkább úgy beszélék magamról, mint egy megismerési rendszerről, ahol a belső világunk, az információs belső világunk, a szellemi belső világunk ez az a szint, ahol a végrehajtott irányítás inkább a saját belsőnk felé halad. Itt a befelé haladó a külső feladatoktól indulóként értelmezendő. Ugye felfigyeltek már arra, hogy a külső feladatok önmagukba való mélyüléssel járnak.

Ez tulajdonképpen az ember számára egy megszokott gondolkodási mechanizmus. Irányítóvá lehet azt átalakítani, ha ezzel az akcióval egyidejűleg valamilyen folyamatok önszervezésével kapcsolatos irányítást indítunk el. Ha, például, az a célunk, hogy meg kell szervezni a hang hatását, az információs hanghatást. Ez azt jelenti, hogy amíg beszélünk, a gyógyulás folyamata vagy valamilyen esemény rendbehozásával kapcsolatos irányító hatás indul el. És akkor a teremtés úgy zajlik, hogy először a fizikai testünket hozzuk létre, utána a hang segítségével, majd a Tudat külső frakciójával irányítunk, tehát valamilyen külső optikai vagy fogalmi elemmel.

És itt elérkeztünk ahhoz, hogy az irányítás fogalmi eleme az egy olyan elem, amelyben egyesül a test hatása. Vagyis általánosan kijelenthető, hogy a külső valóság is az, amely szintén itt eléggé fejlett. Azaz ki lehet jelenteni azt, hogy ha ez ember megértette, ez maga a külső Tudat-struktúra és az ember szintje közötti érintkezés. Mivel a megértés, amely a Tudatunk és a külső rendszer határán van, az egy kölcsönhatás, amelyben mi kiemelhetjük azt, hogy hogyan kell érdemben irányítani a Tudat külső frakcióját. Itt viszont több figyelem kell, mert a gyógyítási folyamatokban mindenekelőtt a saját események kedvező fejlődési szintjét kell látni.

És amikor az irányítás folyamata alatt a jövő eseményeit

kedvező irányba terelgetjük, akkor látunk úgy, mint egy gyermek, aki teljes pontossággal látja a kijelölt jövőt, pedig ő még nem fejlődött ki, például, a fogantatási fejlődés első vagy második hetén, amikor a gyermek a teljes átlátható jövőt látja. Feltehetjük a kérdést, és ő hogyan lát, ha a reakciós szem vagy fül, stb. által kiváltott szintje még meghatározatlan. És itt jelenik meg az az elem, hogy a Tudatban alapként benne vannak azon érzékelés elemei, amelyek azonosak a hallással, látással, ugyanakkor a tisztán kijelölt jövő formájában, azaz a lényegyet tekintve a jövőből érkező jelekként léteznek. És ha képesek vagyunk a megfelelő jelkülönbség tételre, akkor ezek a jelek alakítják azt, ami megszervezi az emberi fizikai testet.

Ebből a szempontból minden jövőbeni folyamat, minden, ami a fejlődése tekintetében az emberre vonatkozik, az az, ami a jövőből érkezik, mint például, valamilyen cselekedet vagy információ. Az ember számára gyakran egyszerűbb az Istenhez vezető útnak az érzékelése, vagyis pontosan az Istennel történő együttműködés, amely mint a jövő szintjét jelenti. Ugyanakkor az ember bármikor megteheti azt, hogy a múlton keresztül megvizsgálhatja a múlt fejlődési struktúráját. De az éppen megfogant ember számára, aki csak most lépett a méhen belüli fejlődés útjára, ez inkább a jövő eseményeit jelenti.

A fentiekkel kapcsolatos analógia alapján megvizsgálhatjuk, mit jelent az ember számára az Istennel történő kapcsolat - ez maga az elmúlt esemény, azaz a múlton keresztüli. Miért is analógia alapján? Mivel már említettem azt, hogy van egy homokóra emlékeztető fogalom, ami egyfajta információ szűkítést jelképez, ahol az egyik területről a másikba történő átmenet az a saját akaratunkkal irányított cselekedetünk. Tehát a Tudatban létezik egy olyan szint, ahol csak az akaratunkkal irányított cselekedet révén dolgozhatunk. És ennek köszönhetően elég egyszerűvé válik annak a megnézése, hogy milyen módon léphet egy valamilyen múltbeli fejlődési rendszerrel rendelkező ember bármilyen rendszeren keresztül az Istennel történő kapcsolatrendszerbe? Az analógia, mint mondtam, ugyan fordított, de nagyon

egyszerű.

A gyermek, akinek még nincsenek meg a szervei, mondjuk a füle, a szeme, stb., kapcsolatban áll Istennel az események pozitív volta szempontjából, sőt, ő tudja azt is, hogy Isten elsősorban a saját jövővel kapcsolatos eseményekben található. Ugyanaz az ember, aki már a születése után tovább él és valamilyen múlttal kapcsolatos eseményekkel rendelkezik, mindig megtalálja Istent, mivelhogy a múltbeli események többek között Istennek a cselekedetei is.

Az már egy másik kérdés, hogy az adott ember múltbeli eseményekben tanúsított magatartása helyes volt-e saját vagy Isten megítélésének szemszögéből. Ebből az következik, hogy a múltra szabad úgy is tekinteni, mint az Istennel történő kapcsolati rendszer akkumulálására. Ez azt jelenti, hogy az ember az Istennel történő kapcsolati tartalékait nem csak a jövőbeni, hanem a múltbeli események is biztosítják. Tehát, minél több a múltbeli esemény, annál inkább meg lehet ismerni Istent bármelyik múltbeli eseményen keresztül.

Vagyis a Tudat normális működése szempontjából annak tekintetében, amit eredetileg Istentől kaptunk, minél tovább él az ember, annál több tartalékra tesz szert az következő életszintek fejlődésére vonatkozólag, ami azt jelenti, hogy többszörösen tartalékos rendszert kapunk. Viszont ilyenkor feltehetjük azt a kérdést is, hogy akkor hogy-hogy öregszünk, és miért nem vesszük igénybe ezt a rendszert? És miért, ha ilyen minőségű Tudat áll a rendelkezésünkre, miért nem élünk örökké, hanem valamilyen, többek között, biológiai problémákkal is küzdünk?

Éppen itt fontos megemlíteni az ember szabad akaratán alapuló választás szabadságát. Tehát az ember minden esetben állandóan választ. Ő felhasználhat bármilyen múltbeli eseményt arra, hogy kapcsolatba lépjen Istennel az adott esemény a következő eseményen keresztül történő megértése érdekében, és akkor ez a cselekedet harmonikussá válik. Ha például, az adott ember tisztánlátó, akkor ő megteheti a következő helyes lépést, amiben a múlttal történt

szinkronizáció fogalma szorosan hozzátartozik az eljövendő események meglátásával kapcsolatos megértéshez.

Ennek alapján mondható az, hogy az ember pontossággal kapcsolatos megértése adott esetre vonatkozólag úgy jön létre, az adott múltbeli események egyfajta burkot képeznek, amely tulajdonképpen egy fordított burok, ami azt jelenti, hogy mind az, amit az ember a fizikai testében élt ál ez az ő burka, ugyanakkor az ember sokkal mélyebben hatol bele a saját eredeti struktúrába. Tehát a nagymennyiségű cselekedet inkább vezet el a megértés eredeti szintjére. És az adott emberben megjelenik a Tudat azon fénye, amelyet eredetileg Istentől, a Teremtőtől kapott

És ha az ember azt gondolja, hogy a reinkarnációs rendszer működhet a potenciális globális pusztulás körülményei között, akkor, ha ezt a nézőpontot osztja, akkor gondolhatja, láthatja, hogy az öregedési folyamatok, vagy esetleg valamilyen biológiai problémák rendszere eléggé normális jelenség. Itt fel kell tenni egy egyszerű kérdést- mi értelme van annak, hogy adott esetben egy összehasonlítható rendszert hozzunk létre? Miért járunk el az összehasonlíthatóság elve alapján, ha ki lehet fejleszteni a Tudat rendszerét és ki lehet kerülni az analógiát? Lehet örökké fejleszteni a saját érdekünkben a saját rendszerünk alapján?

Itt szerepe van a Tudat még egy funkciójának, amelyet teljesen egyértelműen mindnyáján Istentől kaptunk, és amelyhez más nem férhet hozzá. Az ember eredetileg szabad és független. Az embert érdemben lehetetlen befolyásolni a Tudat szempontja alapján. Az ember azt választ, amit akar- Itt pontosan megjelölt vonalak vannak, amelyeken keresztül semmilyen külső, ember számára felesleges információ nem hatolhat át, ez nem is sikerülhet.

És amikor arról beszéltem, hogy a Tudatnak határvonalai vannak, és ha képesek vagyunk a Tudat optikai struktúrájának a kiemelésére, azaz annak a meglátására, ami a külső információ, az nem más, mint a saját belső információnk vagy a Lelkünk feladatai - ez mind nagyon fontos többek között a

kommunikáció értelmében, vagyis egy harmonikus döntés értelmében az eljövendő események, általános cselekedeti fejlődésünkkel összefüggő prognosztizálás tekintetében.

És minél pontosabban emeljük ki a saját Tudatunk struktúráját, annál pontosabbá válunk, még akkor is, ha a cselekedetek, a szinkronizált cselekedetek mennyisége jelentős. Mert éppen mi vagyunk azok, akik a fejlődés külső szintjével szinkronizáltak vagyunk. Ez azt jelenti, hogy elég sok cselekedetet nem kell maradéktalanul végrehajtani, vagy végre lehet azokat hajtani nagyon gyorsan, most éppen azokra gondoltam, amelyek személy szerint ránk vonatkoznak. Tehát kitűztünk egy célt, de nem tudjuk azt teljesíteni. Vagy például, ha egy boltba megyünk vásárolni, nem kell feltétlenül abba a boltba menni és ott bevásárolni, be lehet vásárolni máshol is. Tehát itt van az a lehetőség, hogy nem kreálunk célt, nem mondjuk ki szavakban teljes egészében a cselekedetet, ez az a többvariációs rendszer, amely arra vonatkozik, hogy szabadok vagyunk a cselekedeteinkben a tudatos döntéshozatal szempontjából.

És ha tudatos örökkévaló fejlődést választunk, akkor érdemben logikusan nem vagyunk megállíthatóak. Tehát folyamatosan fejlődhetünk abban az esetben, ha képesek vagyunk magunk előtt egy védő ernyőt tartani, vagy nem vesszünk a Lelkünkre olyan információt, amely valamilyen biológiai problémákról, öregedésről, betegségről, stb. szól. Itt egyszerűen építeni kell az utunkat. Sőt, minél pontosabban és színesebben építjük az utunkat, tehát fokozatosan vagy azonnal megtaláljuk az arany színű fényt egy spektrumon belül, vagy valamilyen fény spektrumot, ezáltal másoknak is utat mutatunk, mert a többi ember meg fogja érteni, hogy ez tudatosan történik. Mert lényegében ezt a mozgást nem lehet tudatlanul elvégezni. Tehát a végtelen fejlődés felé az ember csak tudatosan haladhat.

És ha, tegyük fel, egy véges fejlődésről van szó, akkor ez lehet a külső befolyás bizonyos szintje. Ilyenkor általánosan a véges fejlődésre gondolunk. De hát így van ez a szakmákkal is, amiben van valamilyen gyakorlatunk, amely arról

tanúskodik, hogy egy pár évet erre szántunk, aztán egy párat egy másikra, stb. És itt mondhatjuk azt, hogy az egyik befejezése után át kell térni egy másikra, vagy párhuzamosan gyakorolni valamit.

Ezeknek a foglalkozásoknak a megértése szinkronba kerül azzal, ahogyan az ember együttműködik a szerveivel a Szellem mély szintjén, vagy a Lélek mély állapotának a szintjén a Tudat számára. Vagyis minden szervnek megvan a saját útja, a saját fejlődési struktúrája. Maga az ember is a belső és a külső rendszereknek a hordozója és olyan szinttel rendelkezik, hogy ha a világra gondol a mélysége tekintetében, akkor a világnak elég mély státusza van a saját Lelkünkben, tehát a Tudatunk számára a világ általunk történő látása mindig nagyon mély. A Tudat nem képes arra, hogy ne mélyen érzékelje a világot, különben dezorientálttá válik. És ha a világ-észlelésünk a Tudat szintjén zajlik, akkor mindig maximálisan mély státusszal rendelkezünk. És ha még mélyebbre szeretnénk kerülni, akkor bekerülünk a saját Lelkünk struktúrájába. A Lélek mindig szabályozza a világot, a külsőt és a belsőt egyaránt. Ahhoz, hogy megtanuljuk a világ szabályozását, vagy egyszerűbben mondva, a gyógyítást, az irányítást, az globális katasztrófák elkerülését, akkor itt a Tudati szinten elegendő úgy érzékelni, ahogyan a Lélek, pontosabban ahogyan a Lélek együttműködik a külső világgal.

És ha már kezdünk megtanulni látni, akkor viszonylag egyszerű kép tárul elénk. Létezik egyfajta belső fény, pontosabban először be kell jutni a fizikai test belsejébe, és akkor fogjuk érzékelni, hogy a fizikai testen belül fény árad. De utána feljebb megyünk, mert el kell jutni ahhoz a Lélekhez, amelyet eredetileg Istent teremtett. És akkor látni fogjuk, hogy ez maga a visszavert fény, amely körül létrejött az Isten által megteremtett Lelkünk. És ha látjuk, hogy ez maga a visszavert fény, ez a Tudatunk struktúrája. Tehát a Lélek a külső világban történt tükörképe a Tudatunk struktúrája Isten számára. És ha ezt a képet látjuk, akkor ezt a képet hozzá lehet rendelni a saját eseményeinkhez, és ennek az az eredménye, hogy - Isten nem csinál valamilyen

mozgásokat csak úgy, akármilyen külső eseményeket, ő éppen ránk rakja az események láncolatát vagy a struktúráját - ez a tükörkép a mi eseményeink.

Vagyis a Tudatunk már jelen van az eljövendő eseményekben. És ha ezt a vonalat magunk felé húzzuk, akkor a jövő eseményei eléggé egyszerűvé válnak. Az egész idő alatt arra célzok, hogy a jövő eseményeit lehetőség szerint maximális pontossággal illik tudni. És ebből az következik, hogy a tisztánlátás fogalma egy egyszerű kereső, nemde? A tisztánlátás fogalmán belül ki kell emelni a jövő eseményeivel kapcsolatos Tudat-jelenlét fonalát, mert mindent látunk. Sőt, ha ezt a fonalat egy kicsit korrigáljuk, vagy meghúzzuk hol az egyik, hol a másik irányból, akkor ez maga az esemény-irányítás. A kérdés csak az, hogyan kell irányítani? Ilyenkor a saját lelki struktúrára keresztül meg kell nézni, hogy csinálja Isten. A Lélek segítségével történő esemény-áttekintés elég egyszerű. A Lélek mindig látja, mit tesz Isten.

Az egy másik kérdés, hogy ha a Lélek szemléli az eseményeket és kontrollálja azokat, akkor mindig úgy érzed, ahogyan Isten, azaz ahogyan azokat Isten kezeli? Itt megint előjön az a fogalom, amit folyamat-sebesség irányításának nevezünk. Ha például autót vezetünk és közben valamilyen gyors mozdulatot hajtunk végre, ugye gyakran nem is figyelünk valamilyen külső rendszerekre. Itt az a feladat, hogy mégis csak figyelni kell a külső rendszerekre, tehát meg kell próbálni meglátni azt a jelet, amely Istentől jön.

Ezt hajtja végre a Szellem, amely a fizikai testben van. A fizikai testben levő Szellem kontrollálja azt, hogy mit tesz Isten a Lélek és a külső események tekintetében. Ily módon megjelöltem a Tudatukban, sőt, gyakorlatilag megtaláltam a szellemnek azt a szintjét, amely tulajdonképpen irányító, nemde? Íme, a szent Lélek fogalma, a külső szellemé, pontosan a külső, azaz az Istentől jövő szentsége alapján.

És ha a Tudatban megtaláljuk ezt a struktúrát, akkor azonnal bekerülünk az egyensúly struktúrájába. Mert ha én valamilyen szinttel kapcsolatban egy irányítást biztosítok, ahol rendelkezésre áll egy irányítási fázis, amelyet akár az

irányításban minden ember számára és külön-külön megjelent intellektusként lehetne jellemezni. De arról van szó, hogy ha megvizsgáljuk az együttes intellektust, akkor a lényegi, a maximális intellektussal az Isten rendelkezik. Ha az ember és az Isten intellektusa megegyezik egymással, akkor az isteni feladathoz képest harmóniába kerülünk. És már látjuk a nem nyilvánvaló feladatot, tehát már nem beszélünk róla. Az örök fejlődés feladata létezik, tényleg létezik és most is közöttünk van, és mi azt érzékeljük. Ezt a feladatot az általam nevezett, fizikai testben levő, de egy külső rendszerben, külső közegben, például, itt ebben a teremben közöttünk megjelent Szellemünkön keresztül érzékeljük.

Tehát, az a Szellem, amely érintkezésbe lép, a testen belül található, de feltétlenül egy külső rendszerben jelenik meg. Sőt, feltétlenül azon a szinten jelenik meg, ahol jelen van az isteni cselekedet: mint egy nagyon erős vibráció, vagy mint a magaslati friss levegő. És ha nézzük ezt a rendszert, hogy látjuk ezt a vibrációt, akkor irányítunk valamilyen hangfolyamatokat, cselekvéssel összefüggő folyamatokat, a külső vagy a belső világgal összefüggő folyamatokat, Irányítunk egy adott épület kapcsán olyan értelemben, hogy minden, ami körbeveszi ezt az épületet, az rendben van, vagy a sejtjeink kapcsán, vagy azokkal kapcsolatosan, akik jelen vannak ebben a teremben. Akkor látjuk, hogy a Tudat ugyanúgy működik, ahogyan a Szellem is, amelyet a Tudaton keresztül érzékelünk. Vagyis ha valamilyen irányítási elemet a Tudaton keresztül érzékelünk, akkor ugyanúgy cselekszünk. A rendszer elszakíthatatlanná válik, és mi magunk is gyakorlatilag azonnal továbbadjuk a tudást. A Tudatról szóló tanításom szerint az átvitel azért azonnali, mert helyesen cselekszünk.

És ha annak megfelelően cselekszünk, ahogyan megfogalmazza Isten a feladatait, ami egybeesik a köztudottan eredetileg az Isten által teremtett Lélek feladataival, akkor egy hatalmas energiaszint áll a rendelkezésünkre, amely kimeríthetetlen. És ez az energia csupán abban rejlik, hogy megfelelően ismerjük meg ezen fényoptikai rendszerek

felosztási funkcióját abban, ahogyan Isten cselekszik a fogalmi rendszereken belül. És mind ez megint a Tudat. Ez a dinamikus irányítási rendszer a Tudatunk, amely megnyilvánul a cselekedeteinkben.

És ha azt mondják, hogy jót kell tenni, úgy kell cselekedni, hogy minél nagyobb legyen a haszna a cselekedeteinknek, mert ez a Tudatunk tökéletesen közvetlen munkája. És ez a munka lényegében mindig zajlik. Ha meg tudjuk figyelni a folyamatokat kívülállóként, akkor látjuk a körülöttünk zajló folyamatokat is. A gyerekek gyakran úgy figyelnek valamilyen belső történésekre, mint a világ külső rendszereinek a tükörképére. A gyermek számára minden esemény, minden kép maga a jövő alakítása.

Ebből az következik, hogy ahhoz hogy az ember örökké éljen, minden következő szintű esemény-alakítás oda kell, hogy vezessen, hogy a következő események fókuszáljanak az örök fejlődés szintjére, vagyis egy olyan ügy szintjére, amely az örökkévaló fejlődést szolgálja. Itt megint örök fejlődés irányú tevékenységről van szó. És ez a fókuszálás átalakul a homokóra formájából egy zárt hengerré, és onnan tovább egy folytonos fénysugárba, amely közben irányíthatóvá válik. És ha már megtanultuk azt, hogyan kell a fénysugarat egy egyszerű logikai erőfeszítéssel egy konkrét emberre ráirányítani, akkor az utóbbi meggyógyul méghozzá gyakran azonnal. Rá lehet irányítani ezt a fénysugarat egy eseményoszlopra, vagy valamilyen területre, ahol a földrengés elhárul.

Tehát el lehet jutni vagy hozzá lehet férni egy elég erőteljes optikai rendszerhez, amely a tudati közegünkben létezik, mert a Tudat a legkanonikusabb rendszer, a leginkább szabályozott az irányítási folyamatok szemszögéből. Hiszen a Lélek fogalma is a Tudat formáján és struktúráján keresztül tudatosul bennünk. De gyakran tudatosul bennünk a Lélek is, mivel a Lélek egy közvetlenül magasabb fogalom. Az egyszerű hozzáférés a Lélekhez vezető út. A Tudat az az, amivel mindig rendelkezünk. Ebben rejlik a különbség.

Például, mi a különbség az ember fizikai teste és az egy

Isten fizikai teste között? Ez gyakorlatilag ugyanaz, a különbség csupán annyi, hogy az ember útja az Egy Isten fizikai teste felé ez egy fogalmi rendszer. És ha végrehatjuk a tőlünk induló irányítást, akkor látjuk, hogy úgy cselekedtünk, ahogyan a civilizáció története is végbement, tehát egy teremtő aktusról van szó, ami tulajdonképpen a Tudatunk, ez az az egység, amely magába foglal valamilyen megelőző, de gyakran nem nyilvánvaló tapasztalatot. Mert tudjuk, hogy a civilizáció története során voltak a történelem-könyvekben leírt pozitív folyamatok, de egy csomó más folyamat, amelyet nem írtak le, bekerült az elkövetkezendő események gyűjtőperselyébe.

És ha az összes következő esemény tudatosan bennünk, akkor az öregedés nem következik be, mert hiányzik az átmeneti forma. Vagyis az összes elmúlt esemény révén a saját nyugodt állapotunkat, a normalizált vagy bármilyen állapotunkat a teremtő cselekedet szemszögéből kell rögzíteni a világ fejlődésének a mozdulatlanságában. Tulajdonképpen nem kell tenni semmit, vagy mondjuk, könyvolvasás közben nem öregszünk, vagy a civilizációt fejlesztjük a végtelen fejlődés felé.

De ehhez az első szint nem feltétlenül szükséges, de az egyik lehetséges, rajta keresztül át lehet gondolni az összes elmúlt eseményt, még olyat is, amiről nem írtak semmit, vagy nem lehet tudni semmit. Itt mindig is kérdéses minden(ki)nek a feltámasztása, azaz az összes esemény szabályozása, amely destruktív volt, nemde? mivel ez maga az a struktúra, az a platform, amely az örökkévaló fejlődést szolgálja a fejlett Tudat-struktúra érdekében, amikor az ember csak a saját Tudata révén örökké fejlődik.

És ha az ember a Tudata révén megtanulta azt, hogy hogyan kell örökké fejlődni, akkor elég fejlett világstruktúrához jutunk hozzá, mert az ember bármelyik cselekedete, ahol jelen van a szabad választás közvetlen szintje, bármelyik tette az örök fejlődésre irányul. Hiszen az ember bármelyik cselekedete így vagy úgy a tudatos tevékenységhez sorolható.

Vannak bizonyos elméletek, felfogások, amelyekben e folyamat leírási rendszere teljesen másfolyan, de, ha Isten által megteremtett tudati szintről beszélünk, akkor arról a valódi tényleges Tudatról beszélünk, amelyben gyakorlatilag minden ember egyformán beszél, olyan szempontból egyformán, hogy például, a Tudat az örök fejlődés felé igyekszik. Az összes ember alkothat, például, Tudatot. Tehát az általánosított Tudat egyik eleme az adott Tudat, amely mindenkinek érthető.

És ha Isten szemszögéből vizsgáljuk az adott Tudatot, akkor látjuk, hogy a valóság összes eleme teljesen identikus alakzatok által egymással össze van kötve, és az egyik ilyen alakzat az emberi Tudat. És ha a formák végtelen mennyiségéből csak az emberi Tudat formáját emeljük ki, akkor a világ nagyon egyszerűvé és irányíthatóvá válik. Az irányítás érdemben nem egy bonyolult egység, ha azt a Tudatról szóló tanításom szemszögéből értékeljük. Itt elegendő kiemelni az ember Tudatának a formáját a világban zajló folyamatok végtelen szintjén, és ebben a formában benne lesz a teljes külső és a belső valóság

A kiemelés feladata csupán abban rejlik, hogy - a korábban általam elmondottaknak megfelelően - meg kell látni a saját Lelket a Tudat ezen frakciójában, tehát először észre kell venni, és utána technológiailag ki kell emelni. Ennek a kiemelésnek technológiainak kell lenni, mert úgy lehet elérni az összes kérdés megoldását a technológiai rend szerint. A Tudat az egy végtelen mennyiségű teljesen pontos technológia.

Ezért az irányítást úgy kell elvégezni, hogy a végtelen fényben, ahol rengeteg optikai elem van, ki kell emelni az emberi Tudat formáját. Ez a forma lehet egy gömb. Ebben a gömbben látható lesz az összes eljövendő esemény, amit irányíthatóvá kell tenni oly módon, ahogyan ez nekünk és mindenkinek egyidejűleg szükséges, mert a Tudat egy univerzális (mérték)egység. Végezzék ezt a gyakorlatot, én meg közben dolgozom.

Igyekezzenek a jövő kristálytisztá meglátására Ebben az

irányításban az a követelmény, hogy a jövőt, akár a nagyon távoli jövőt is kristálytiszttan lássuk. Stratégailag menjünk 25évre előre. Nézzük meg konkrétan, mit csinálunk ott, tehát meg kell nézni az események pozitív spektrumát ebből a távlatból. Ebben az irányításban legyen nagyon konkrét a viselkedésünk, mert a jövő, ha messzebb van, stabilabb az észlelés számára. És ha sikerült észrevenni a norma egyik szintjét, akkor ez a norma folyamatosan fényt bocsát ránk. És ez a fény végtelen is lehet. Amikor rátérünk erre a fényre, akkor a színünk arannyá, tehát az ezüstös arannyá változik csak azért, mert jó volt a ráhangolódásunk, ennyi. A testünk egy fajta isteni tevékenységgel kapcsolatos feladatra ráhangolódó rendszerként működik.

Es ha a privát feladataink megoldásával vagyunk elfoglalva, akkor azokat lehetőség szerint teljesen átláthatóan kell megoldani, hogy látható legyen az is, hogy az adott döntés a norma szintjén lett meghozva. mert az ember elég nyugodtan viszonyul a saját cselekedeteivel kapcsolatos bármelyik normához. Ha például, valamit tettünk-vettünk, akkor elég nyugodtan viszonyulunk ahhoz, hogy ezek a cselekedetek egy óra, vagy egy hónap, nap vagy néhány év múlva valósulnak meg. Es miért tulajdonítunk különbséget annak, ha a végtelen jövőt vizsgáljuk meg? Miben rejlik itt a különbség? A Tudat számára tulajdonképpen nincs különbség.

A Tudat egy nagyon univerzális egység, amely bármelyik cselekedetet normakén érzékel. És a cselekedet normalizálódik. És ezért, amikor az Isten által teremtett Tudat szűrőjén keresztül érzékeljük a külső eseményeket, akkor a külső események normalizálódnak, tehát úgy érkeznek hozzánk, hogy már többnyire normalizáltak. És ha megtanuljuk ezt a mechanizmust, akkor elegendő lesz a külső világ Tudaton látható tükörképének a helyes beállítása, vagyis be kell szabályozni a Tudat-platfomot, és ennek köszönhetően normát kapunk.

Ugye gyakran fordul elő az a helyzet, hogy egy adott ember valamit előérez, mintha belül valami szorító érzés

lenne, nemde? És megjelenik benne egy képernyő, de a történesek utólag mégis normálisan alakulnak. Pontosan ez a szorító elem, a belső szorításé hasonlít arra, ahogy az ember gondolatban a testét összeszorítja. Tehát, a szorítás, a fizikai testünk gondolatban történt összeszorítása ez maga a norma irányítása, amely az események fejlődésének végtelen státuszába történő átmenetet jelenti. Mert, ha az öregedés vagy a betegség nem norma, a betegség egyértelmű nem norma, de az öregség? a végtelen fejlődés szemszögéből szintén nem norma, de a Tudat funkciójának a szemszögéből sem norma. Tehát, itt hozzájutunk egy egészen objektív technológiai szinthez - a fizikai test gondolatban történt összeszorítása normalizáláshoz vezet. Minél jobban szorítunk, annál koncentráltabb lesz a testünk, sőt az irányított események is a logikai gondolkodás szempontjából. Isten a koncentráció maximális szintjét képviseli, ebbe beletartozik az ember szokványos fizikai teste is. Ő képes arra, hogy bármilyen eseményt irányítson.

Ebből az következik, hogy az optikai tömörítés nagyobb irányíthatóságot biztosít. Ez hasonló ahhoz, ahogyan a megszokott karos átvitelű rendszereket az anyagok ellenállása tantárgyon belül magyarázzák. Ha ezt a határt egyfajta támrendszerként fogadjuk el, akkor ha az optikai sugár egyetlen egy ponton aktívvá válik, akkor azonnal kiszámítható az a távolság, ahonnan irányíthatunk.

Most vegyük a testen belüli irányítást, ha a szív-projekciótól egy cm-re a bőr mentén hajtunk végre egy irányítást, akkor a bőrön keresztül megvalósul egy olyan irányítás, amely másfélezer km távolságra hat. Tehát pontosan láthatók a vonalak, ha a számok segítségéhez nyúlunk. Nagyon egyszerű kiszámolni azt, hová megy az irányítás. És ha használjuk ezeket a számítási egységeket, bár azoknak a használata nem kötelező, akkor egyszerűen meg lehet határozni a cselekedeti eredmény impulzusát.

És látjuk azt is, hogy ha a Tudat funkcióját az irányítás logikai szintjéről az emberi test által generált befolyásolási funkcióként használjuk, akkor látjuk, hogy a test normája a

Tudatnak az első törvénye, amely bármelyik logikai impulzus részét alkotja. Tehát bármilyen cselekedetünk azt fogja eredményezni, hogy a cselekedeteink végrehajtása a fizikai test normalizálásán keresztül valósul meg.

És ha ez a normalizálódási szint ideológiailag kapcsolatban áll az általános fejlődés, az örök fejlődés, a végtelen fejlődés rendszerével, akkor láthatjuk, hogy a kapcsolat ezen rendszere már ideológiailag is az Istennel történő együttműködés szintjén működik. Tehát Isten a barátunk, az, aki barátságot kötött velünk, ugyanoda tart és mutatja nekünk az utat. És ha már ennél a fogalomnál tartunk, hogy Isten a barátunk, aki többek között örökkévaló fejlődést is biztosít nekünk, akkor a barátságának nagyon stabil platformjához jutunk hozzá.

És ha látjuk ezt a Tudatunkkal történő érintést, akkor egy következő élet jelenik meg, tehát képesek leszünk életet adni is. De ha feltesszük azt a kérdést, hogy működik az élet újra keletkezése a földön? Persze, a baráti kapcsolat, tehát a logikus viselkedés az örök fejlődés felé, többek között Isten felé, de hát kötelességünk valahogy reprodukálni a Tudat szintjén is. Az Istennel kötött barátság, az ő baráti viselkedése az utat, azaz a reprodukálás következő szintjét mutatja meg nekünk: tehát, gyermekek születnek, események jönnek létre és zajlik az élet fejlődése

És ha elindulunk ebből a környezetből a belső világ fejlődése irányába, akkor láthatjuk, hogy a külső folyamatok irányítása egy természetes állapot még akkor is, ha a szervezetünk közben alszik. A Tudat azonban ilyenkor sem alszik, az irányítás szemszögéből a Tudat érdemben nem változik. Ez elegendő ahhoz, hogy az ember egy központi helyes helyzetben találja magát.

És akkor az összes folyamat, amely irányítást igényel, és most nem foglakozom az olyan elemekkel, amelyeket regenerálni kell azért, mert azok destrukturálóak, most inkább olyan folyamatokról beszélek, amelyeket erősíteni kell, és a saját tartalékként a külső folyamatok irányítása tekintetében erősödni fog. Ha növeljük a tartalékokat, akkor az ember

Tudata az a terület, amely az ember fizikai testével, az Istennel kapcsolatos logikai érzékeléshez a Tudat-határok tekintetében maximálisan közel áll. Ez a Tudat határa, amely ott van, ahol Isten található, tehát a Tudat határán túl egyszerűen csak Isten van.

És ha az adott egységet vektornak nézzük, akkor a megjelölt Tudat-határtól áradó fény az Isten struktúrája, maga a fényt adó Isten. Tehát az egész külső világ teljesen barátságos, mert az Isten a világot az életnek teremtette meg. És itt elegendő kiemelni a saját Tudatunk fejlődési struktúráját a fogalmi eszköztáron belül, mint egy reális világ-struktúrát. Maga az a fogalom, hogy reális világ-struktúra ugyanazt jelenti, mint az örökkévaló fejlődés.

És szabad az is, hogy a világlátásunk teljesen hétköznapi, megszokott színben jelenjen meg, mindenféle speciális transz-vagy speciális technikákat igénylő állapot nélkül. Mert ez az egész világ az a világ, amit Isten adott nekünk a pozitív, örökkévaló élet érdekében. És ez abban nyilvánul meg, hogy megjelenik egy tőlünk induló konkáv képződmény, amelynek a megnyitásán keresztül létrejön az örök fejlődés struktúrája. És meg kell adni neki az örök fejlődés státuszát, mert ez logikus is, ha megtanuljuk az átadást, amit akár önállóan is meg lehet tanulni vagy már meg is tanultuk, akkor az egész világ jobban örökkévalóvá válik. Vagyis a világ felépítése irányíthatóbbá válik. Mert nekünk jobban látható lesz.

És most figyeljünk arra, hogy az előadásom első részében inkább azt mutattam be, hogy kell irányítani a gyógyulás érdekében, és példának is a gyógyulás struktúráját hoztam fel.. És ha a munkánk egy részével szembesülünk - erről szól a szeminárium - akkor már tevékenykedünk. Mivel most először hozom létre ennek az anyagnak a struktúráját, most először mondom ki ezeket a szavakat, most először hajtom végre azt az irányítási technikát, akkor úgy tűnhet, hogy ennek a megtanulása nem bonyolult.

Tegyük fel, hogy valahol valamilyen munkálatok, mondjuk, ácsmunkálatok folynak. És ha valaki először végez valamilyen munkát, azt mi is egyszerűen meg tudjuk csinálni.

És ha megvizsgáljuk azt, hogy bármelyik cselekedet, ami először történik, hiszen a gyógyulás is gyakran egy olyan elsődleges cselekedet, akkor először meg kell csinálni az irányítást annak érdekében, hogy gyorsan tudjunk regenerálódni. Mert gyakran ez egy megismételhetetlen cselekedet. Bármilyen gyógyulás gyakorlatilag egy következő cselekedet, vagy gyakran az előzőtől alapvetően különböző cselekedet a prognosztikai célok tekintetében, ahol a prognosztika mindig pozitív. De a jövő fényének a hatása is különböző lehet.

És így működik a világon minden, ami először jön létre, az elsődleges makrostabilitási szinttel van megáldva. Tehát az a maximálisan stabil, ami valós időben és gyakran először - jobb, ha először - jön létre. Isten elsőként a valóságot teremtette meg, ami örökkévaló, és a megteremtése egy pillanat alatt történt meg és ennyi.

És ha valamilyen irányítási rendszerrel dolgozunk, akkor fókuszáljunk erre az eredeti szintre, ugyanúgy, ahogy a Tudatunk eredetiségére, akkor élvezni is fogjuk azt, hogy a Tudatunk ebben a rendszerben fejlődik. És akkor már nem kelt félelmet azt sem, ha egy atomreaktort kell diagnosztizálni, megnézni azt, milyen folyamatok zajlanak benne, mert az nem fog felrobbanni. Ez teljesen kompatibilis a negatív rendszerekkel is, mert rendelkezésünkre áll a Tudat-függetlenség blokkja, vagyis egy (védő)ernyő. Az ember teljesen független, hozzá történő hozzáférése csak Istennek van. És ezért bármilyen külső folyamat az embert gyakran lényegében nem érintő, sőt irányítható folyamat.

Tehát igyekeznünk kell a Tudat-fejlődésünk struktúráján keresztül bármelyik rendszernek az irányítására. Ugyanakkor úgy kell irányítani, hogy az minél több irányító hatást tartalmazhasson. Beszelnünk kell az együttérzésről is. Itt minden világos, mert ez mindig a Lélek szintjén zajlik. A Lélek együttérez, mert neki nincs képernyője. És akkor már megvan az együttérzési szintünk. De a Tudat lehetővé teszi ennek a végrehajtását nagy mennyiségben is.

Ha, például, kivetítjük a Tudat fényét a világ összes

atomerőműjére vagy repülőjére, hogy adott pillanatban egy balesetet vagy valamilyen más cselekményt, vagy globális katasztrófát megakadályozzunk, ahhoz elegendő a Tudat egyetlen szintje is. Konkrétan a következő lehetséges - most ezt kivilágítottam magam előtt. És ebben mindenki részt vett, ennyi. És most ez leállt.

Mit tegyünk, hogy ez soha ne forduljon elő? Szépen lassan növelni kell a technológiai teljesítményt némi megelőzéssel, vagyis a következő Tudat-szint igénybevételével, de ne kapkodjunk, nem kell speciális sebességnövelő technológia, hanem koncentrálni kell az örök fejlődés feladataként kitűzött célra. Egyszerűen tudatosan kell azt alakítani. És itt ajánlom ezt a mondatot, hogy tudatosan, tehát a szabad akaraton alapuló választás szemszögéből.

Mert ha személyes döntéseket szabadon hozunk, akkor minden sikerülni fog, és minden valóra válik. Mert tényleg, akkor következik be az örök élet-technológia fejlődése, és az örök élet tényleg mindenki felé közeledik a további információ-átvitel szempontjából. De legalább is, ha az emberek többsége ezt a technikát elsajátítja, akkor az utánuk következőknek sokkal egyszerűbb dolguk lesz.

Nagyon köszönöm a figyelmüket. Ezennel a mai szemináriumot befejezem.

**GRIGORII GRABOVOI PR KONSALTING
TECHNOLOGIES OF ETERNAL DEVELOPMENT**

<http://pr.grigori-grabovoi.world>